

प्रतानवयो वृत्ताच्च पृथ्वाच्च शुशिराक्षया ।
 प्रतानवयोः शाखास्तु सर्वसन्धिवु पाप्य ।
 वृत्तास्तु कच्छराः सर्व्वा विज्ञेयाः कृश्रनैरिह ।
 ज्वाभपक्वाश्रयान्तेषु वक्तौ च शुशिराः खलु ।
 पान्थोरिह तथा पृष्ठे पृथुलाश्च शिरस्थय ।
 नौर्यथा फलकाक्षीर्णा नन्वेनेहृभिर्यता ।
 भारश्चमा भवेदपसु ह्युक्ता सुसमाहिता ।
 एवमेव शरीरेरेक्षितम् यावन्तः सन्धयः स्मृताः ।
 ज्ञाद्युभिर्नेहृभिर्वेङ्काक्षेन भारसङ्घा नराः ।
 न ह्यक्षीर्णं न वा पेक्ष्यो न शिरा न च सन्धयः ।
 व्यापादिताक्षया हन्युर्यथा ज्ञाद्युः शरीरिणम् ।
 यः ज्ञाद्युः प्रविजानाति वाह्याच्चाभ्यन्तरा-
 क्षया ।

स गूढं श्रुत्यमाह तु देहाच्छक्नोति देहि-
नाम् ।” * ।

पञ्च पेशीश्रुतानि भवन्ति । तासां चत्वारि
श्रुतानि ग्राह्यासु । कोष्ठे वट्वष्टिः । ग्रीवां
ग्रन्थूर्ध्वचतुष्पद्मश्रुत् । एकैकस्यासु पादाङ्गुल्यां
तिस्रस्त्रिंशत्काः पञ्चदश । दश प्रपदे । पादो
परि कूर्चैश्चतुर्विष्टास्तावत् एव । दश गुणप-
ततयोः । गुणपञ्चान्वनारे विंशतिः । पञ्च
आयुनि । विंशतिस्तरौ । दश वङ्गयोः । श्रुतमेव-
मेकस्मिन् वक्ष्यि भवन्ति । एते नेतरवक्ष्यि-
बाहू च व्याख्यातौ । तिस्रः पायौ । एका
मेढ्र । शिख्यां चापरा । द्वे हृद्ययोः । स्मिचोः
पञ्च पञ्च । द्वे वक्षिश्चरिचि । पञ्चोदरे ।
बाभ्यामेका । एष्टोर्ध्वचतुर्विष्टाः पञ्च पञ्च
ह्रीर्वाः । वट् पार्श्वयोः । दश वक्षिचि । अक्ष-
कांशौ प्रति समन्तात् सप्त । द्वे हृद्यमाश्र-
ययोः । वट् वक्ष्युपग्रीहोक्तुकेषु । ग्रीवाया-
श्चतस्रः । अष्टौ हन्वोः । एकैका काकलङ्गगलयोः ।
द्वे तालुनि । एका जिह्वायाम् । ओष्ठयोर्द्वे ।
घोषायां द्वे । द्वे नेत्रयोः । गण्डयोश्चतस्रः ।
कर्णयोर्द्वे । चतस्रो तज्जाटे । एका शिरसी-
त्येवमेतानि पञ्च पेशीश्रुतानि ॥ ३ ॥

“विराज्यायुषिप्रभ्यांश्च सत्ययज्ञं शरीरिकाम् ।
 वैश्रीभिः संतुलान्मयं वतवन्ति भक्तवतः ॥”
 स्त्रीणाम् वैश्रितरिका । दृश तासां सत्ययो-
 रैकैकान् । पञ्च पञ्च यौवने तासां परिहृष्टिः ।
 क्षपणपथे सत्यस्तासां प्रवृत्तेऽभ्यन्तरतो हे
 तुखाभिते वासो य प्रवृत्ते हे । गर्भेऽन्त-
 र्वन्धितास्तस्यः । मुक्तार्त्तप्रवेशिन्यस्तस्य एव ।
 पितृपक्षाग्रयमर्थं गर्भाशयो यच्च गर्भेऽन्तर्हति ।
 तासां बहुलपेजवसूलाण्यष्टुष्टतद्वसदीर्घशिर-
 षदुष्पल्लवकर्णश्रवाः सन्धस्थिविराज्यायु-
 प्रकाङ्क्षा यथादेशं स्वभावतः एव भवन्ति ॥३॥
 भवति चात्र ।

“मुखां पेश्यः पुरस्तादाः प्रोक्ता लब्ध-
सुखजाः ।
जीवामाह्वय तदङ्गि यजमन्मार्गं हि ताः ॥”
मन्त्रिणा वसन्तीनां वसन्मन्त्र प्रविभागः ॥३॥
“शुद्धाभ्याङ्गतिर्योनिः स्वार्वा वा प्रकीर्तिता ।

तस्मात्ततोऽपि त्वावर्त्ते गर्भश्रया प्रतिष्ठिता ।
यथा रौहितमन्त्रस्य सुखं भवति रूपतः ।
तत्संस्थानां तथारूपां गर्भश्रयां विदुर्ब्रह्माः ।
आधुमोऽभिमुखः प्रेति गर्भो गर्भाश्रये स्थितः ।
स योनिं शिरसा याति स्तम्भावात् प्रसवं प्रति ।
त्वक्पर्यन्तस्य देहस्य योऽयमङ्गविनिश्चयः ।
श्रव्यज्ञानादपि नैव वर्यतेऽङ्गेषु केमुचित् ॥
तस्मान्निःसंश्रयं ज्ञानं हर्षां प्रज्ञास्य वाञ्छता ।
श्रोत्रयित्वा न्यतं सन्त्यक्तं द्रष्टव्योऽङ्गविनिश्चयः ॥
प्रत्यक्षतो हि यददृष्टं शास्त्रदृष्टस्य यज्जैते ।
समासतस्तदुभयं भूयो ज्ञानविवर्धनम् ॥
तस्मात् समस्तज्ञानमविशेषहतं व्यतीर्ष्वयाधि-
पौडितमवर्षशतितं निःस्पृहान्तपुरीषं पुरुष-
मवहन्त्यामापगायां निबद्धं पञ्जरस्थं सुञ्ज-
वस्त्रलङ्कुशप्रशादीनामन्यतमेनावेष्टिताङ्गं व्यप्र-
काशि देशे कीचयेत् । सन्त्यक्तप्रकुपितसोढ्य-
ततो देहं सप्तरात्रादुशीरवाजनेष्ववस्त्रलङ्कुषी-
नामन्यतमेन शनैः शनैरवधर्ययं स्तवादीन्
सन्निवेन वास्त्राथन्तराङ्गप्रत्यङ्गविशेषान् यथो-
क्तान् लघयेच्चक्षुषा । श्लोकौ चात्र भवतः ।
“न श्रव्यचक्षुषा द्रष्टुं देशे सध्यातमो विभुः ।
दृश्यते ज्ञानचक्षुर्भिक्षपेक्षचक्षुर्भिरिव च ॥
शरीरे चैव शास्त्रे च दृष्टार्थः स्वादिशारदः ।
दृष्टश्रुताभ्यां सन्देहमवापो ह्याचरेत् क्रियाः ॥”

षष्ठोऽध्यायः ।

अथातः प्रत्येकमन्त्रनिर्देशं शरीरं वाखा-
स्यामः । सप्तोत्तरं मन्त्रं श्रुतम् । तानि मन्त्राणि
पञ्चात्मकानि । तद्वया । मांसमन्त्राणि ।
शिरामन्त्राणि स्नायुमन्त्राणि । अस्थिमन्त्राणि ।
सन्धिमन्त्राणि चेति । न खलु मांसशिरा-
स्नायुअस्थिसन्धियतिरेकेणानि मन्त्राणि
भवन्ति यस्मात्प्रोक्तमभवन्ति । तत्रेकादशं मांस-
मन्त्राणि । एकचत्वारिंशत् शिरामन्त्राणि ।
सप्तविंशतिः स्नायुमन्त्राणि । अष्टादश-
मन्त्राणि । विंशतिः सन्धिमन्त्राणि । तदेतत्
सप्तोत्तरं मन्त्रं श्रुतम् ॥ * । तेषामेकादशं कश्चिन्म
सकृद् भवन्ति । एतेनेतरसकृदिवाहू च
वाख्यातौ । उद्गरोरखोदादश । चतुर्दश एष्टे ।
योवां प्रचूर्द्धं सप्तचिंशत् । तत्र सकृद्विमन्त्राणि
विप्रतलद्द्वयचूर्द्धचूर्द्धशिरोमुखेनैववस्तिजान्वा-
युर्वर्जोहिताद्याणि विटपञ्चेति । एतेनेतर-
सकृदि वाख्यातम् ॥ * । उद्गरोरखोदु । गुद-
वस्तिनाभिद्द्वयस्तनूल्कस्तनूरोहितापलापान्य-
पस्तम्भौ चेति । एष्टमन्त्राणि तु कटौकतखण-
कुकुन्दर-नितम्बपार्श्वसन्धिदृढ्यसप्तकान्यसौ
चेति । बाहुमन्त्राणि तु विप्रतलद्द्वयचूर्द्धचूर्द्ध-
शिरोमणिवन्त्येनैवस्तिजुर्पायुर्वर्जोहिताद्याणि
कक्षधरञ्चेति । एतेनेतरो बाहुयाख्यातः ।
जचूर्द्धं मन्त्राणि । चतस्रो धमन्योऽष्टौ मातृकाः ।
दे लकाटिके । दे विधुरे । द्वौ फणौ । द्वाव-
मातृौ । द्वावावर्त्तौ । दाडुचैषौ । द्वौ शङ्का-
वैका स्थपनौ । पञ्च वीमन्ताः । चत्वारि

इङ्गाटकान्धधिपतिरिति । तत्र तल्लह-
येन्नवस्तिगुदस्तनोहितानि मांसमन्माणि ।
नीलधमनी-मालकाइङ्गाटकापाङ्गस्थपनीमण-
स्तनन्दलापलापापस्तम्बहृदयनाभिपार्श्वस्यवृ-
हतीकोहिताचोऽङ्गः । सिरामन्माणि । आग्नि-
विटपकचधरजूर्चजूर्चशिरोवस्तिचिप्रांसविधु-
रोत्तुचेपाः । आयुमन्माणि । कटीकतख्यनित-
म्बांसफलकशङ्खास्त्रिमन्माणि । जाडुकुर्पर-
खीमन्ताधिपतिगुरुक्षमख्यवन्कुन्दरावर्णकका-
टिकाश्चेति सन्धिमन्माणि । तान्येतानि पञ्च
वैकल्यानि मन्माणि भवन्ति । तद्वयथा । सद्यः-
प्राणहराणि । कालान्तरप्राणहराणि । विशल्य-
घ्नानि । वैकल्याकराणि । रजाकराणीति । तत्र
सद्यःप्राणहराण्येकोनविंशतिः । कालान्तर-
प्राणहराणि त्रयस्त्रिंशत् । त्रीणि विशल्य-
घ्नानि । चतुष्फलारिशङ्खैकल्याकराणि । अष्टौ
रजाकराणीति । * । भवन्ति चात्र ।
“इङ्गाटकान्धधिपतिः शङ्खो कण्डशिरोगुदम् ।
हृदयं वस्तिनाभी च घ्नन्ति सद्योहितानि तु ।
वक्षोमन्माणि खीमन्ततल्लिप्रेन्नवस्तयः ।
कटीकतख्ये सन्धी पार्श्वजौ वृहती च या ।
नितम्बाविति चैतानि कालान्तरहराणि तु ।
उत्तुचेपौ स्थपनी चैव विशल्यघ्नानि निहिंशेत् ।
शोहिताच्चाग्निजानूर्ध्वं जूषां विटपकूर्पराः ।
कुङ्कुन्दरे कचधरे विधुरे सल्लकाटिके ।
अर्वांसफलकापाङ्गा नीले मध्ये फणौ तथा ।
वैकल्याकराण्यङ्गुरावर्णौ द्वौ तथैव च ।
गुल्फौ द्वौ मणिवन्मौ द्वौ हे हे जूर्चशिरेषि च ।
रजाकराणि जानीयादृष्टावेतानि बुद्धिमान् ।
चिप्राणि विह्वमात्राणि घ्नन्ति कालान्तरेण च ।”
मन्माणि नाम मांसशिखाज्जायुस्त्रिसन्धिसन्नि-
पातास्तेषु स्थाभावत एव विशेषेण प्राणास्तिष्ठन्ति ।
संज्ञात्मकैस्त्रिभिस्तास्कांस्तान् भावानापद्यन्ते ।
तत्र सद्यःप्राणहराण्येतान्यपिपुण्येष्वाशु-
चोक्षेष्ु संपयन्ति । कालान्तरप्राणहराणि
सौम्यामेत्यापिपुण्येष्वाशु चोक्षेष्ु क्रमेण च
सोमगुण्येष्ु कालान्तरेण संपयन्ति । विशल्य-
प्राणहराणि वायवानि शल्यहंस्त्रिणख्यौ याव-
दन्तव्यायुस्तिष्ठति तावच्छीवत्युद्धृतमानेः तु
शल्ये मन्मेस्थानाभितो वायुनिष्क्रामति तस्मात्
सशल्यो जीवत्युद्धृतशल्यो म्रियते । वैकल्या-
कराणि सौम्यानि सोमो हि स्थिरत्वाच्छेत्वाच
प्राणवायवमनं करोति । रजाकराण्यभिवायु-
गुणभूयिष्ठानि विशेषतश्च तौ रजाकरौ ।
पाण्डुरौतिर्कोच रजामाहुरेके । केपिदाहु-
र्मांसादीनां पञ्चानामपि समस्तानां विटह-
नाश्च समवायात् सद्यःप्राणहराणि । एक-
हीनानामस्थानां वा कालान्तरप्राणहराणि ।
द्विहीनानां विशल्यप्राणहराणि । त्रिहीनानां
वैकल्याकराणि । एकस्मिन्नेव रजाकराणीति ।
यतश्चेव मतोऽस्थिमन्मेखप्यभिहतेषु श्लोकिता
मनं भवति । * ।